

ОГОЛОШЕННЯ

Від фірми „ЮРІЙ ШІХТ, Акц. Спілка“, яка дала нам свою ліцензію на всі охоронні знаки, образні чи словні, на території Польської Річчипосполитої, ми одержали до остаточної полагоди, заяву п. Гірша Нагельберга у Львові, такого змісту:

*„До Хвальної Управи Фірми ЮРІЙ ШІХТ, Сп. Акц., Усте, над Лавою,
до рук ВП. адвоката д-ра С. Сельцера у Львові, вул. Крашевського 5.*

Свідчую, що в Окружнім кримінальному суді у Львові внесли ми ВП. Панове проти мене кримінальну скаргу ч. VI. 5407/25 за переступство проти статей 121, 122 і 123 закону про охорону товарних знаків з 5. II. 1924. Д. у. з. Р. П. ч. 31, поз. 506, а саме по причині наслідування товарного Знаку „Олень“, зареєстрованого в патентованій уряді Річчипосполитої Польської і застереженого на виключних правах для Вашої фірми.

Свідчую також, що при ревізії зробленій, на допущення Суду, в моїй фабриці, забрали звідти штампілі і весь запас мила, на якому був напис „супене з Оленем“. Штампілі складено у суді як предметовий доказ.

Звертаюсь до Вас з проханням стримати ласкаво судову скаргу проти мене.

Зобов'язуюсь не уживати на майбутнє дотеперішніх моїх знаків, які були наслідуванням Ваших товарних знаків. Всі штампілі зі знаками подібними до Ваших, передам Вам.

Опечатане під час ревізії мило переробимо і означимо його іншими фабричними знаками.

Одnocześnie заявляю, що годжусь, щоби Ви видрукували цей лист у формі, яку признасте відповідною.

Львів, 9 го марта 1926.

ГІРШ НАГЕЛЬБЕРГ.

Приймаючи до відома зміст тої декларації і вволяючи волю п. Нагельберга, згоджусь стримати судовий процес початий про нього.

Віriamo, що п. Нагельберг, згідно зі своєю заявою не буде вживати на майбутнє при фабрикації мила охоронних знаків, образних і словних, які наслідуватимуть знаки зареєстровані в патентованій уряді для фірми „ЮРІЙ ШІХТ, Сп. Акц.“

ОСТЕРІГАЄМО одночасно фабрикантів, які вживають на своїх виробках наслідувані наші охоронні знаки, а також продавців дрібного товару, що на майбутнє виступимо проти такого рода надужиттям з цілою суворістю закону і в ніякому разі не спинимо початого судового процесу.

Позір!

Бережіться перед фальсифікатами!

Позір!

Так виглядає правдиве

МИЛО

„ОЛЕНЬ-ШІХТ“

Промислове Товариство Перероблювання Товщів

„SATURNIA“ S-KA AKO.

Варшава, 29. квітня 1926.

WARSZAWA, Marszałkowska 138.

Дирекція Приватного жіночого семінара, Кружка українського педагогічного Т-ва в Кононі подає до відома, що вступні іспити на I. рік відбудуться в днях 24. і 25. червня 1926. — Вступні іспити на II, III. і IV. рік відбудуться в днях 22, 23, 24. і 25. червня. — Зголошення приймає директор Йосиф Чайківський, Коломия, вул. Українська 29. 1889 2—3

Міщанський Союз Кредитовий для земесла, промислу і торгівлі, кооператива і об'єкт, пор. у Львові — пригадає всім членам, що звичайні Загальні збори відбудуться в неділю дня 13. червня 1926 о год. 10:30 рано у власнім льокалі при вул. Руській ч. 3. 1902 1—1

Секція Студенток при Т-ві „Студ. Гром.“ у Львові уділяє інформації в справі університетських студій для студенток (гал. абсолвенток) з провінції. За інформації звертатися (до кінця липня) на адресу: С. Охримовичівна, Львів, вул. Куркова 61. 1897 1—1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

ШЕНКЛІВНА, Пекарська 44. Кваліфікаційний курс від 12. липня. Докладне перероблення міністерських програм. Число 1400 апробованих. Інформації письменно. 1786 7—16

КОНЦЕССИОНОВАНА школа крою і шиття „Полонда“ розпочинає тримісячний курс — вписи 15. червня без перерви. Приймає суми до крою і фастригівання то яляюваних фасонам — Сташча 8/II. п. Біля Хоружини. 1898 1—2

ЕВХАРИСТИЙНІ ПІСНІ на мішаний і мужеський хор И. Кишкевича. Ціна 2-50, до набуття у Львові в кингарнях і в автору вул. Каденська 14. 1890 2—4

ВІДНАЙМУ літникам 2 компати з кухнею. Гарні підкарпатська околиця, ріка Свеча в місци, 3 км. до залізничної станції. — Зголошення Іван Малюк, Княжо-лука п. Долина. 1896 1—2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Антін Конровський

емер. ст. радник суду

відкрив

- адвокатську канцелярію -

1890 в Солотвині. 3—3

Звичайні Загальні Збори Повітового Товариства Кредитового кооператива з обмеженою порукою

в Тернополі,

відбудуться дня 23. червня 1926 о год. 12 в пол. в залі Міщанського Братства з отриманням днівним порядком:

1) Відкриття Зборів.
2) Відчитання протоколу з попередніх Заг. Зборів.

- 3) Звіт Управи з діяльності за р. 1925 і пропозиції білянсу.
- 4) Відчитання звіту з ревізії Кр. Ревізійним Союзом.
- 5) Звіт Контрольної Комісії з внеском на затвердження білянсу і ухвалення абсолютної Управі.
- 6) Розділ зиску.
- 7) Затвердження Управі.
- 8) Вибір одного члена до Надзірної Ради.
- 9) Внесення і затити.

На случай несприятливості статуту змаганого числа членів відбудуться другі Загальні Збори о годину пізніше з тим самим порядком наради і в тім самім льокалі, які будуть управлені важно рішати без огляду на число присутніх членів. 1905 1—1

Надзірна Рада.

Нововідкритий склад грамфонів, роверів і спортивних артикулів

ЕХО

Львів, вул. Сикстуська 24.

щоби запізнати П. Т. Публіку з добримі якостями своїх товарів, уряджм рекламну продаж по дуже низьких цінах. При закупні 5 плит даємо аж до відлику 1860 одну нову даром. 2—2

Ширіть наш часопис!

Музичні інструменти
припадає до них з асортиментом
найкращих цінх поручатися
Брати Файгенбаум
1849 КРА. 13 — Майякська 5. 2—3

КАЛЬКУ

до машин до писання

1848 НЕДОСЯЖИМОЇ ЯКОСТІ 2—3
ПРОДУКУЄ НАИДЕШЕВШЕ

„SOLALI“ Палеровий промисл
Жывієс --- Галичина.
С-ка з об'єкт, пор.

Мушиш бути мовою!

сталою прикличкою по випробуванню і ласки дитинного екстракту АГРУМІНА.

Генеральне представництво на Польщу:

ТИТАНИ, Львів Різняцька 6.

1247a) 46—70

ганя шнур, а якого вийшла побіжно чета Сокола у Бродках, і доглядова лекція шерму (3 пари) — де були далішні точки програми. Закінчено цей попис жвавою коломиною, до якої станули найкращі хлопці й дівчата з Бродок. З уваги на непевну погоду і цим разом публіка не дуже дописала. Всех так було пару тисяч учасників. Те саме було мабуть причиною слабкої участі в святі сільського соколіства (ми бачили тільки Соколі з Гривовичів і Бродків). На кіш слід зазначити, що такі збірні свята, які дають перегляд наших сил і нашої праці, треба улагоджувати якнайчастіше, бо вони найбільше підносять на душі і причинюються до скріплення національної свідомості.

НОВИНКИ.

— **Панахида по бл. п. С. Петлюрі.** Заходом „Укр. Т-ва допомоги емігрантам з В. України“, в православній церкві при вул. Францисканській в неділю 13. червня в годині пів до 1-ої в полудне відбудеться панахида по замороченому у Парижі Голові Директорії й Гол. Отаманові військ УНР. Симоні Петлюрі. Панахиду в українській мові відправить о. Борис, єромонах Почаївської лаври. Співаками львівський співацький гурток під проводом Т. Купчинського. Управа Т-ва просить українське громадянство шанувати численною участю пам'яті пологого мученика за українську державну ідею.

— **Страйк пекарів.** Більшість львівських пекарів недоволена новими зниженими цінами на печиво, почала страйк, з наміром скупити паніку між населенням. Магістрат обстоює твердо свій принцип, заявляючи, що при зниженні ціни збіжжя пекарі можуть без втрат випікати хліб по новій тарифі. Конфлікт неполаданий. Магістрат упевнене, що жваві засоби, щоб хліб був. Ціна, чи урядовці магістрату встають колінебудь від своїх столів; нехай виглянуть через вікно і побачуть, що на місцях звичайних будок з хлібом — хліба нема.

— **З донощицького смітника.** „Слово Польське“ це така газета, яка найкраще розуміє закони польської республіки, бо і закони і республіку вважає чистим непорозумінням, до часу аж на їх сторінці стоїтиме польський Муссоліні з їхньої партії. Тому раз-у-раз поважає всі органи польської влади, як вони повинні боротись з українською небезпечкою, аж до українського словника включно. У черговій новинці є донос на нашу пресу, що вона вживає таких „злочинних“ термінів як „Галичина“, „dwę tygodni pizez zarządem od miasta Halicza i k. zymbu i rany wojowej tuskiej“. Увесь світ століттями вживав цієї назви, і бідолаха, не знав, що вона фальшива. Ще недавно самі польські географи та історики доказували, що нововидуманна назва „Малопольська“ є ідіотизмом, але це нічого, історія для вдемоляків починається від папір Габсбургів і Пруссії. Нпр. назва „офіцер українсько-галицької армії“ повинна анігути в цензурі, бо „такі і ти і я і не оуо“. Стара формула російських чорносотенців: „не було не і не буде“ живе далі в ідеології вшехнозаків. Шкода, що редактори з „Нового Времени“, шукаючи захисту на чужині не вступили до редакції „Слово Польського“.

— **З темної хроніки.** З дорогобницької казної вважали втік

Жіночі пальтофелі, шкіряні, модніших копії

1906

НА ЗЕЛЕНІ СВЯТА
Найновіші моделі Взуття

Дель-Жа

Взуття новітнього біле і колірне

Цінні знижені

трех злочинців: Ян Піотровський засуджений на 10 літ, Йосиф Мусєл засуджений на 3 роки і Ян Копистинський засуд. на півчверта року. Їх уживали до примусових робіт у місті і тому неважко їм було скористати з нагоди до утечі. — Лише 4 місяці в'язниці дістав добродій Фукс, фальшивник грошей, арештований у Відні і доставлений до Львова, який у свій час випустив велику силу доларів на чорну біржу і підготував шлях до в'язниці свого співпінка Рольніка. „Жиди з чорною бородою“, який відсидів уже 18 місяців за цю чисту справу. — Між Любінем Великим і Поріччям трох бандитів напало з рушницями (!) на купця Вергелера і забрало йому 23 кіла масла, щоб помастити собі свій гіркий хліб.

— **З епідемії самовбивств.** 22-літній Станіслав Шиманський скочила з П-го поверху на вул. Ганзлера, у намірі вмерти, але зломил тільки собі руку та побила тіло.

— **Особисті вісті.** Редактор нашого органу Ф. Федорців розпочав відпустку з нинішнім днем. Керму редакції переняв в заступстві на час відсутності гол. редактора член нашої редакції д-р Ів. Німчук. — Берлінська українська колонія витала минулого тижня сердечно б. редактора американської „Свободи“, В. Б. Лотоцького, що спинився на кілька днів у Берліні переїздом з Америки до Галичини, куди вибрався на короткий відпочинок після 12-літньої безперервної праці в Америці.

— **Українока.** У „ПрагерПрессе“ з 9. п. м. поміщено у відділі „Славянський Огляд“ кілька заміток з українського культурного життя, м. и. про українську пресу на Рад. Україні, про археологічні розкопки на Україні в 1925 р. і про долю св. Лаври в Києві.

— **Лугове Свято у Львові.** В неділю дня 13. червня улагоджує т-во руханкове і вогневої сторожі „Луг“ у Львові на площі Сокола Батка свято в честь Івана Франки. В програму входять між иншим 4 точки масових вправ Луговників і Луговничок. В останніх часах, а головню підчас перевороту у Варшаві, всі польські часописи розкривалися про лугові і сокілські товариства, домагалися їх закриття. Безперечно, що й на Лугове Свято у Львові звернуть очі всі вороги Лугів, які добачують у цих товариствах якусь небезпечку (не знати яку?). Але й українська суспільність міста Львова повинна прийти на це свято та подивитися на ті молоді товариства і своєю присутністю заохотити їх до дальшої праці.

— **Про „Морську Блоху“ Ю. Гасенка.** про яку в нас писалося, доносить нам, що її стрінули в дорозі в Марсїї до Риму нешасна пригода. Внаслідок бурі зломився прожектор апарату й він по п'ятигодинній їзді завернув з дороги.

— **Помер син Адама Міцкевича.** Владислав Міцкевич у Парижі, як 88-літній старець. Все життя прожив у Парижі. Працював як публіцист, перекладач і популяризатор польської літератури. Найцінніший його творчий спадок його батька, великого поета Павлі поки був

директором „Музею Міцкевича“ у Парижі.

— **До статистики канадійських Українців.** Дня 1. червня п. р. зачали в трьох степових провінціях Канади: в Альберті, Манітобі й Саскачевані переводити конскрипцію людності. В цих провінціях живе найбільше число канадійських Українців, одначе через національну невідомість та звичайну байдужість мало з них попало в статистику під імя Українців або принаймніше Русинів, а більшість губиться під всякими индими іменами Галицій, Буковинців, Австрійців, Угорців, Польків, Москалів, греко-католиків і т. д. Таким способом остання статистика (1921 р.) виказала в Канаді тільки 63.788 Українців, хоч самі канадійські Українці обчислюють себе на що найменше 350.000. Тепер канадійські організації та часописи накликають не легковажити собі справи статистики й приписувати, щоб усі Українці, звідки вони не походили й хоч би були вже уроджені в Америці, виписувалися виключно як Українці й зазначували всюди одностайно, що походять з України. Треба сподіватися, що тим разом український загаль у Канаді зрозуміє вагу конскрипції і ми дістанемо вірніші числа, збільшені до правди. — З. Кузеля.

— **Смерть члена Академії Стеклова.** Заступник голови Всесвітньої Академії Наук Стеков помер, як пише радянська преса, ненадіно. Здавна недомагав він, але ніхто не сподівався такої скорі смерті. Академик Стеков був визначним математиком світової слави. Свою наукову кар'єру почав на довго перед війною у Харкові, де покінчив також університет придбавши наукову ступінь магістра та доктора. На харківському університеті викладав кілька літ механіку. Був і головою харківського математичного т-ва до 1906 р., коли став професором петербурського університету. Від того часу вся його наукова праця була зв'язана з російськими науковими установами і з Військовою Академією. В суспільному й політичному житті був вельо лібералом і прихильником лівих соціальних доктрин. Це вплинуло йому в часі більшовицького перевороту співпрацю з комуністами. Радянська преса присвячує йому широкі згадки та вважає його смерть великою втратою для тенерішньої російської науки.

— **Засуд на б. членів київської міліції.** В процесі проти хабарників з київської міліції, що тягнувся кілька місяців, засудили на кару смерті б. членів міліції Фрацька, Менадзе, Малишева та Горського-Умнова. Всіх инших обвинувачених засудили на кару тюрми або дому поправи на протяз кількох літ, а деяких цілком звільнили. Засуджені до вищої міри соціального пахисту, тобто на кару смерті віднеслися до ВУЦВК-у з проханням помилування. Їх прохання відхилено.

— **З кіна.** У кін „Лев“ іще нова фільма „Тригніжне кохання“, еротично-сальонова драма, на підставі повісті англійської письменниці Елінор Еліз. — У кін „Коперник“ прем'єра драма „Життя та сцена“, з геніальною артисткою-дитиною Бейбі Пергі і комедія в Львова Ля Цянта Куасинь-білчича.

— **Відрубав сокирою ногу з чоботом.** бо через помилку вичистив чужою пастою а не Елгантом О. Левинської і Ску у Львові, Кордешського 51. 1900 1-1

— **Матуристи гімназії в Бережанах** з літ 1885 і 1886 відуться в Бережанах 19. і 20. червня п. р. Згодошення участі до товариства: Л. Гель віцепрез. суду, Г. Уженидівський, дир. поштового уряду.

— **Українки Поділля!** В середу дня 16-го червня п. р. відбудеться велике жіноче піччє в Тернополі, в великій саті „Мишанського Брацтва“. Реферат про „Наше сучасне політичне положення“ виголосить п. сенаторша О. Левчанівська. Реферат про „Економічну і політичну організацію українського жіноцтва“ виголосить п. Б. Баранова. Початок точно в годині 11. перед полуднем. Українки Поділля! Явіться на вічу всі без ріжнїці! Докажіть, що розумієте нашу хвилю, та що доли нашого народу вам не байдужа. — Жіночий Кругок У.Н.Д. Об'єднання в Тернополі. 1-1

ОСИ І ГРИНЕВИЧ

професор III. учительського семінара у Львові.

по довгих і тяжких терпіннях, заосмотрений Св. Галинами упокоївся дня 11. червня 1926, а 61 році життя.

Охорону відбудеться в неділю, дня 13. червня а год. 3 п. р. з передпохоронного дому при вул. Кожановського ч. 94 на Янівське кладбище, на які запрошують всіх Рідних, Товаришів і Знайомих, горем прибиті

Жена і діти.

Львів, 11. червня 1926.

ОПОВІСТКИ.

Український Наддніпрянський Хор під управою Дм. Котка.
Неділя 13.VI. Підволицька.
Понеділок 14.VI. 36 раж.
Вівторок 15.VI. Збарж.
Середа 16.VI. Тернопіль.
Початок а год. 8-30 вечором. Ціни скрізь знижені. 1699 34-2

Управа приватної дільної гімназії УЛТ. і Станіславов. (гуманістичного типу з правами державних гімназій) приймає оголошення до астуального ісянту до всіх класів I—VIII. Вступний Клас до класів висших II—VIII. відбудеться в четвер 24. червня с. р. а год. 8 раню. Вимоги при іспиті до I-ої класи з релігії, української і польської мови та з рахунків як у державних гімназіях. — Станіславів, 9. червня 1926. — За Управу: Гр. Кичин.

Поклик до Членів „Мишанського Брацтва“. Видів „Мишанського Брацтва“ просить своїх Членів-маїстрів, щоб негайно, в часі перед Зеленими святами, вислали щонайменше на два дні до двох, або хоч по одному із своїх класів-учеників до роботи на Янівському цвинтарі. Ученики можуть згодошуватися вже від сьогодні, безпосередньо на Янівському цвинтарі у дискусійного комітету Охорони мого. Хто з Вп. маїстрів не може вислати учеників до роботи, згодити згодити з „Мишанським Брацтвом“ відповідний доток на Охорону мого. За Видів: В. Гриняй голова, Гр. Ганулик секретар. 1923 1-1

До всіх Працівників. На спільній засіданні Союзу українських адвокатів і Комітету основних правничого часопису дня 4. VI. п. р. порішено продовжити річчє складання передплати до 13. жовтня п. р. Рати можна складати й частинами, але так, щоб до 15 жовтня п. р. була сплачена ціла рата — 5 ам. доларів а цілості. Гроші треба вислати до банку „Дистер“ на вкладову книжку ч. 13545. Всі дотепершні злочени гроші забаланчені в твердій валюті, злочени на цю книжку. Оскільки до 13 жовтня п. р. потрібне число — 200 працівників — не зложить по 5 доларів ам. — буде кождому виплачено злочени накладки а твердій валюті. — Комітет основних. 1899 1-1

ців

Латвійська Філія Красного Товариства дітей і опіки над молоддю запрошує усе українське Громадянство і всі установи

на посвячення власного дому

"Поради Матерей"

при вул. Хрдовського ч. 13,

якого довершити їх Експ. Митрополит граф Анатолій Шенгелійський в неділю, дня 13. VI. 1926 тобто о год. 12. в полудні.

За Влада:

в. Ю. Даврович Ст. Шувальський
голова, 1899 1-1 секретар.

дежність Придніпрянщини. Ми знали докладно, що ті переговори не дадуть ніяких позитивних успіхів, що та варшавська угода не принесе державній незалежності Придніпрянській Україні, а дасть тільки нашим противникам так дуже бажаний в тому часі правий титул до заволодіння нашими землями. Не до нас, а до будучих істориків належить оцінка тих мотивів, котрі спонукали С. Петлюру до цього важкого кроку, які спонукали його проголосити несправдість щодо долі великої частини українських земель, очевидно в користь їх відданого ворога, щоб у той спосіб — по його думці — рятувати другу частину від її другого відданого ворога.

Пок. С. Петлюра робив важкі помилки у відношенні до західно-українських земель, у відношенні до найбільш політично свідомої і державно творчої української території, одначе не зважаючи на це був виразником державних інтересів української нації і реалізував їх серед найбільш несприятливих умов.

І тому весь український народ по цей і той бік Збруча, по цей і той бік сокальського кордону, мусить тільки схилити голову перед смертю того, який над все в житті поклав свій народ, який шле своє життя посвятити боротьбі за його волю, який став на чолі визвольних змагань українського народу, став носієм найвищого права народу, його державної незалежності.

Згинув С. Петлюра на чужині і то з рук скритовбивки, та не згинув його змагання серед українського народу так довго, як довго український народ не здобуде своєї держави на всіх українських землях.

Важке і бурхливе було життя С. Петлюри, трагічне його життя. В цьому світі перед масстатом смерті припинюються, зникають всі особисті порахунки, вся боротьба, всі нарікання, всі наклади. С. Петлюру і по його смерті не перестала переслідувати люда доля. Його біла невдомий нікому Жид, Самуель Шварцбарт, як заявив, за те, що Сим. Петлюра був винником жидівських погромів на Україні і це одно вистарчило, щоб велика частина Жидів в цілому світі і майже вся жидівська преса з'ясувала в один голос, що винником всіх погромів на Україні є дієсно С. Петлюра, що український народ під проводом С. Петлюри в своїх змаганнях до державної волі пролягав морем невинної жидівської крові. Для рятунку одиниці вони не заважали плямувати визвольні змагання на його народ і пам'яті народнього борця, підсуюючи йому найжорстокіші інстинкти.

Українському народові не йде про покарання скритовбивки. Український народ спокійно переніс би і якийсь рев жидівської шовіністичної і сервілістичної преси і тих жидівських кол, котрі все для здобуття ласки у сильних одлюговували слабших, та в останні часи зашли факти, попри які важко перейти мимо і щодо яких конче треба зайняти становище. Тими фактами є офіційний комунікат Жидівського Союзового Клубу у Варшаві і заяви офіційних представників жидівської сіоністичної партії, в яких підкреслюється солідарність зі згаданим вгрі становищем жидівської преси.

Майже третина всіх Жидів знайшла гостини пристановище по наших землях. Сотні літ майже Жиди в нас утримували соціальне положення, держали в своїх руках майже всі локальні капітали і цілу торгівлю. На протязі соток літ український народ не виступав в якомусь масовому рухові проти Жидів, хоч вороги українського і жидівського народу намагалися розбудити в нас расову й соціальну ненависть до Жидів. Правда, що на просторах України в минулому столітті нерідко ялася обидна жидівська кров, та Жиди знають, що то кров лили московські царські посли; наш народ не тільки не прикладав до того своєї руки — нерідко осуджував ті погроми. Прийшов 1917 рік, рік перших кроків боротьби за державну волю. Український народ сам не освободився, а вже до нас проїхав і потреби інших народів, які оселились на його землях. Українці перші на цілому світі дають Жидам персонально-національну автономію, а в Центральній Раді дають місце далеко більшому числу Жидів, ніж належить відповідно до числа їх населення; до міністерства покликають Жидів як міністра жидівських справ. Одно з найважливіших завдань українського уряду, а в першій мірі Петлюри, котрий був тоді військовим міністром є забезпечити життя і майно Жидів.

На всіх просторах українських земель, в роках 1917 і 1918 ріками сльвався українська кров, та там де є українська влада, не пролилася майже ні одна капля жидівської крові, хоч дуже багато Жидів саботували українську державу, став являю на боці її ворогів. Приходять нещасні 1919 рік. Українська армія, з усіх сторін окружена ворогами, без амуніції, в голоді і холоді відбиває ворожі удари. В українській армії під впливом більшови-

кої і москвофільної реакційної агітації починає на деякий час поширюватися деморалізація, до неї вливаються ворожі елементи, постають самозвані отамани і приходять до споживання гідних погромів в діотім В березні 1919 р. На основі жид. статистики з року 1919. начислали Жиди жертв погромів на 8.000 (вісім тисяч) людей. Статистику ту робили вони під блашовицями, отже природно, що те число значно прибільшене. Хоч наші люди гинули тоді сотнями тисяч, то український уряд, а головним сам С. Петлюра докладав всіх аусилів, щоб припинити погроми, допомогти потерпілим, покарати винних. На приказ Петлюри міністер для жидівських справ дістав більш грошові засоби для допомоги жертвам, міністер освіти влаштував окремі комісії, котрі мають обслуговувати всі військові частини і поводити про шкідливість жидівських погромів, міністер війни одержує наказ перевести докладне слідство і покарати смертю винних провідників погромів. Сам Петлюра обідає військові частини і пильно виконує своїх наказів. Уже небагато відстає урядові С. Петлюри завести під тим оглядом в армії повний лад, майже всі жидівські партії заявляють своє довіря урядові та висилають до нього своїх найвизначніших представників, Красного, як міністра для жидівських справ, а Гольдфельдмана, Браймана і Солдодора, як заступників міністрів. Жидівські провідники знають добре про ці факти, знають їх з дуже докладних актів, котрі літом 1919 року привіз з України до Західної Європи і Америки член Ц. К. сіоністичної партії Маєр Гроссман знають їх з опублікованих писем Красного, Гольдфельдмана, Марголіна і ин. Коли інші твердять протилежне, коли число жертв нараховують на сотні тисяч, коли вини за погроми приписують Петлюрі, то твердять вони свідому неправду.

Міра терпеливості українського народу починає вичерпуватися. Ми спокійно дивились, як Жиди на наших землях спольщили і змосквошили наші міста, як вони тут і там саботували наші державні змагання, як тепер — захопили наші соймові мандати — зробили угоду з нашим найбільшим заїмом противником Станіславом Грабським, як в процесі Штайгера їх обороні зоглигували нашу національну боротьбу. Ми і тепер не винусмо загалу Жидів, не визнаємо наш народ до боротьби з ними, та провідники Жидів повинні добре над тим призадуматися, що міра терпеливості може вичерпатися і та гармонія, яка так довго панувала між нашим і жидівським народом може зіпсуватися. Коли провідники Жидів хочуть в ім'я свого і нашого народу ту гармонію задержати, то мусять основно змінити своє дотеперішнє поведіння у відношенні до нас і зрозуміти, що політичне і соціальне добро жидівського народу на наших землях залежить виключно від політичного і соціального добра нашого народу.

Ми маємо не тільки право, а й обов'язок звернути на це увагу політичних провідників тих Жидів, котрі живуть на нашій землі і зробити їх відповідальними за наслідки їхньої дотеперішньої політики супроти України.

Ще раз виборів у Румунії.

Вислід виборів на Буковині.

Відень, 8, червня 1926.

Тутешній Бюлетень Української Секції Союзу Заграничних Кореспондентів робітничих преси робить остаткі висновки на маргінесі румунських виборів:

Хоч остаточного розподлу посольських мандатів ще нема, то з певністю до румунського парламенту вийдуть з Буковини такі посли:

З чернівецької виборчої округи 5 кандидатів правительственої аверсканської партії (партії ген. Авереску, яка має офіційну назву: і н а р д н ь о і — Р е д., а саме міністер для Буковини Дорі Попович (Румун), два москвофіли: Борис Велігорський і д-р К. Смеричанський, два Жиди і кандидат царистичної партії (національно-селянської, голова тієї партії на Буковині д-р Боднареску (Румун).

Зі сторожинецької виборчої округи: два кандидати аверсканської партії (оба Румуни) і один цараніст (Румун).

З радочевської виб. округи: два аверсканці партії (Румуни), один цараніст (Румун) і один Кузіст* (Румун).

З кімпольської виборчої округи: один аверсканець і один Кузіст (оба Румуни) і

З сучавської виб. округи: один аверсканець, один цараніст і Кузіст (всі три Румуни).

Отже українське населення в румунському парламенті заступитимуть москвофіли (Велігорський і Смеричанський), виборці з ласки ген. Авереску. За те в румунському сенаті заступятимуть як заступники* українського населення б. посол до австр. парламенту Лукашівський, який ще в 1920 р. посвідчився скласти негідницьку заяву львівським в румунському парламенті, і б. посол до буковинського союму та б. посади міста Вишніці, селянин Лисак.

Буковинська соціал-демократія, з якою йшли українські соціал-демократи, одержала на Буковині понад 10 тис. голосів, а в чернівецькій округі навіть більше, як ця

* Кузісти — члени партії проф. Кузи, яка має офіційну назву: "Ліга християнської оборони". — Ред

Українська Громада м. Львова!

В неділю, дня 14, червня 1926 відбудеться у великій залі Муз. Тов-ва ім. М. Лисенка у Львові, при вул. Шахматова 1.

ШКІЛЬНЕ ВІЧЕ

з ось яким порядком наради:

Якої школи ним треба в зв'язку з творчими й політичними й економічними положеннями українського народу.

Початок о год. 12. в полудні.

Громадники і Громадянки! Школа і навчання ним покликана забезпечити або зберегти нашу будучість, тому являється на нашу долю обов'язок підтримувати її справу. — Народна Організація України м. Львова, 1921-1

раністи, одначе не одержать ні одного мандату, бо в цілій Румунії здобула тільки 18 пр. голосів, коли до участі в розподілі мандатів вимагається 2 проц. голосів.

Годиться додати, що першим покажем "нової ситуації" на Буковині є розподіл найвищого Красного суду в Чернівцях, який накласться аджектатом відомувати оборонні промови виключно тільки в румунській мові. Та започатковано зміну курсу на Буковині. Про вислід виборів і розподіл мандатів у Бесарабії нема ще докладніших звісток.

По широкому світі.

Скандал у Лізі Націй стинув генер. секретар мадзьської республіканської партії Юста, син буш. міністра, давши політичний мадзьському прем'єрові д-рові Бетленю в кулуарах Ліги Націй. Цим учинком він хотів звернути увагу світа на особу Бетлена, який, мовляв, є ганьбою для держави.

Сесія комісії Ліги Націй, друга з черги, що мала радити далі над реорганізацією Ради Ліги, відкладе на по причині Бразилії та Еспанії.

Страйк вуглекопів перейшов у загальну кризу переговорів між представниками робітництва і власниками копалин. Покищо нема виглядів на порозуміння.

Абд-ель Крїм передавши у руки Французів залишив на їх поталу також увесь свій державний скарб з 24 касами.

Чічерін звернувся з пропозицією до Ллойда Джорджа, щоб той приїхав цього літа до СРСР, проглянути тамошнім обставинам.

Жадайте виробів

ФАБРИКИ ЦИКОРІ

ФЕРД. БОМ і К-о С. А.

у влоцлавку

найстаршої в Польщі, основаної 1816 р.

Свято Франка.

Сокил — Іванові Франкові.

Достойно помянув Сокил-Батько 10-ліття смерті Івана Франка. Вже попереднього четверга зложено вінок на могилі поета від Сокола-Батька і численних його львівських та підліських філій. Промову до кількох сот зібраних виголосив на цвинтарі голова Сокола, директор М. Заячківський. Пополудневе свято-попис треба було наслідком дощової відлиги до четверга (10.ч.м.). Того дня віддали Соколи поклади духові Франка гідно й достойно. Свято почалося промовою ред. Паліва, після чого відслонено пропам'ятку плити під свіжо засадженим дубом Франка. Слідувала дефіляда стрийних сокильських радів перед дубом, а потім зачалися вправи. До вправ вільноруч стануло 200 міських і сільських Соколів, до вправ аїнками і вільноруч виступили Сокили з села Бродків коло Львова. Це на нашу думку була найкраща точка програми. Сокилки вправлялися легко й рівно при ахматині і соборній і почав переговори з польським урядом, щоб коштом нашої землі рятувати державну неза-

Після огидного вбивства.

Декларативне становище Гоголів УНДО.

На великому українському вічу в Тернополі (в середу, 9.ч.м.) Голова Українського Національно-Демократичного Об'єднання д-р Дмитро Левицький, зясувавши політичне положення українського народу, ось так висловився про жидівсько-українські взаємини з нагоди вбивства С. Петлюри:

Дня 25. травня ц. р. на вулицях Парижа з руки скритовбивки Самуеля Шварцбарта впаде голова Директорії і головної отамани військ УНР, Симон Петлюра.

В особі С. Петлюри втілював український народ великого борця за волю, діла, що чинив своє життя від найвищої молодості до останніх хвилини свого життя борючись активно за незалежність українського народу, за його державну волю. Нам, що живемо на західних територіях української землі під Польщею, важко бути суддею для пок. С. Петлюри. В смертельній, непосильній боротьбі з московським нападником, бажалою рятувати державність, втрачати він був з ока величю мету кожної нації і соборності і почав переговори з польським урядом, щоб коштом нашої землі рятувати державну неза-